

Silke Ena Svares tale ved handicapinitiativets demonstration

Taler

Silke Ena Svare
Talsperson for Autisme
Ungdom

Dato

24. juni 2021

Sted

Christiansborg Slotsplads

Omstændigheder

Fra taler: Talen blev holdt til Handicapinitiativets demonstration på Christiansborg Slotsplads den 24. juni 2021. Der var indkaldt til demonstration, fordi KL havde bedt om 5 milliarder til det specialiserede handicapområde (så vidt jeg husker), men ikke fået så meget som en krone af vores daværende regering.

Hej. Mit navn er Silke, jeg er næsten 21 år gammel, jeg er talsperson for Autisme Ungdom, og jeg er autist med ADHD.

Fordi jeg er autist, skulle jeg kæmpe for at komme igennem folkeskolen, mens jeg så, hvor let det faldt mine klassekammerater. Min skole ville nemlig ikke anerkende eksistensen af mine autistiske træk, selvom mine forældre gjorde dem opmærksomme på dem. Det resulterede i, at jeg måtte færdiggøre folkeskolen uden støtte, og først fik min diagnose som 16-årig. Og jeg er langt fra den eneste autist, der har haft det svært med folkeskolen, for tal fra 2019 viser, at hver tredje autist ikke går i skole.

Fordi jeg er autist, har jeg dårligere chancer end mine jævnaldrene for at få en uddannelse. Nye tal viser, at det kun er 29% af autister, og 40% af alle de sårbare unge, der afsluttede 9. klasse i 2014, som havde færdiggjort en ungdomsuddannelse 6 år efter.

Fordi jeg er autist, har jeg dårligere chancer end mine jævnaldrende for at få et arbejde. Tal fra landsforeningen autisme viser nemlig, at kun 1/10 autister får et ordinært arbejde på ordinært vilkår. 4/10 får et fleksjob eller skånejob på særlige vilkår, og de sidste 5/10 ender på overførselsindkomst.

Fordi jeg er autist, har jeg også dårligere retssikkerhed. Med en omgørelsesprocent i Ankestyrelsen på 51% på børnehandicapområdet og 46%

på voksenhandicapområdet kan jeg aldrig stole på, at de mennesker, der forvalter og varetager min sag og min støtte, faktisk har ret i det, de siger.

Fordi jeg er autist, har jeg også haft dårligere forudsætninger for at komme igennem pandemien med mit fysiske og mentale helbred i behold. Vi står overfor en kæmpe katastrofe for autistiske unge lige nu. Pandemien har sat os tilbage i vores udvikling, vi er blevet ensomme, fordi vores fællesskaber lukkede ned, alle reglerne blev lavet om hele tiden og med det blev vi rundforvirrede og skidt tilpas. Vi er ved at tabe en hel generation af sårbare unge på gulvet.

Det ved vores politikere godt. De ved faktisk præcis, hvordan unge autister har haft det under nedlukningen, for jeg har selv fortalt dem det. Jeg har gjort, hvad man gør i et demokrati og gået i dialog, lavet bilag, sendt bilag, og gået mere i dialog. Og jeg fik også et 4 sider langt svar tilbage, der kan koges ned til "Vi er glade for at høre på jer, og vi tager jer meget alvorligt, men hvis I vil have penge til faktisk at lave om på det, så skal I ikke spørge os", efterfulgt af en liste over mennesker og foreninger, de havde givet penge til, som vi kan søge.

Det er lidt det samme, jeg fornemmer, er sket med den økonomiske aftale, der er indgået nu her. Da de behandlede lovforslag B139, handicapområdet skal væk fra kommunerne, lovede man forbedringer og reformer. Nu er lovforslaget stemt ned, udkastet til en økonomiaftale sendt ud, og der vil man ikke give ekstra penge. Man vil gerne gøre ting anderledes, men man vil ikke tilføre flere midler at gøre det for. Man vil gerne effektivisere og omprioritere, men man vil ikke investere. Det er simpelthen ikke godt nok.

Vores politikere vil gerne snakke om biodiversitet, og hvor vigtigt det er med forskellighed i vores økosystemer. Det vil de også gerne bruge penge på. Men de vil ikke anerkende vigtigheden af neurodiversitet, kropsdiversitet eller investere i at gøre vores samfund til et godt sted at være for de neurodivergente og kropsdivergente i vores samfund.

Jeg bliver vred over det, fordi jeg ved, hvor mange mennesker der lider under de her beslutninger.

Jeg bliver vred over det, fordi jeg ved, det betyder, at flere af mine medlemmer ikke kan gå i skole, få en uddannelse eller få et arbejde.

Jeg bliver vred, fordi det er mine nærmestes og mine medlemmers retsikkerhed, der bliver ødelagt.

Jeg bliver vred, fordi jeg ved, at Autisme i sig selv faktisk slet ikke er et handicap, men blot en funktionsvariation. Autisme BLIVER et handicap i mødet med et samfund, der ikke har plads til mennesker **som os** kan trives.

Men fordi jeg er autist, synes vores politikere åbenbart, det er i orden at spare på min trivsel. Det er det ikke.

Jeg står her i dag for at fortælle vores politikere, at de ikke slipper afsted med at love ting uden at holde det. At de ikke kan skubbe regningen foran sig længere. Og at de ikke kan blive ved med at undergrave vores retssikkerhed for at holde nogle urealistiske budgetter. Vi i Autisme Ungdom bliver ved med at råbe højt, indtil vores politikere begynder at overholde deres egne løfter og deres egne lovgivninger.

Tak for ordet.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Demonstrationstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/silke-ena-svares-tale-ved-handicapinitiativets-demonstration>